

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljan-
jem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Volilni shod v Mariboru

dne 29. maja 1879.

Ker je bilo videti, da bo vlada dolgi dolgi prvi neposredni državni zbor, brž ko se proračun za l. 1879. dožene, razpustila in razpisala nove volitve, sklenili so mariborski slovenski domoljubi uže za časa, da se takoj v Maribor skliče volilen shod za slovenski Štajer. Zgodilo se je tako. Dne 17. maja so svitli cesar državni zbor sklenoli, 22. bile so nove volitve razpisane in 29. maja je zboroval nameravani volilni shod v Mariboru. Poročili so ga tamošnji deželni poslanci dr. Dominkuš, dr. Radaj in g. Fluher; povabili so vse državne in deželne poslance in odličniše narodnjake iz vseh okrajev. Glavni namen bil je, Slovence na Štajerskem tako urediti za volilno borbo, da bi zamogli združeni, zedinjeni in složni povsod postopati, v vseh 3 volilnih okrogih kmetskih, namreč celjskem, ptujskem in mariborskem zmagati pa tudi v mestnih skupinah (Mariboru in Celju) skušati na izid volitev več ali manj uplivati. Ta namen se je popolnem dosegel, kolikor zadeva začetek. Porazumilo se je gledé kandidatov pa tudi gledé vodstva volilne borbe!

Vabilu ustregli in prišli so vsi naši državni in deželni poslanci razun g. Žolgarja in g. Šnidriča, ki sta bila zadržana, ter mnogo odličniših narodnjakov iz Maribora pa tudi iz vsakega okraja. G. poslanec dr. Radaj pozdravi zbrane in prevzame na občno željo potem predsedništvo, g. urednik „Slov. Gosp.“ dr. Gregorčec pa tajništvo. Ta je tudi predložil načrt dnevnega reda, ki je bil sprejet in pričelo se je sploh razgovarjati o bodočih volitvah. Prvi spregovori g. dr. Vošnjak in v daljnjem govoru povdarja razpad velemogočne ustaverne nemško-liberalne stranke. Razbila si je glavo ob Bosni in Hercegovini. Razcepljeni so med seboj, vendar zoper nas Slovane utegnejo se zopet zediniti. Zato bodimo oprezni in ne zaupajmo preveč, čeravno je grof Taaffe stopil v ministerstvo. Od tega nimamo sedaj pričakovati druga, nego polajšavo pri volitvah. Uradnikom je ukazal, da imajo

biti „neutralni“ t. j. za nobeno stranko ne smejo delati, ampak strogo izvrševati postavo. To nam je se vé popolnem prav! Glavni nasprotnik Slovanov, g. Stremajer, še vedno sedi na ministerskem stolu. Čakajo še nas hude borbe, preden dosežemo kaj praktične enakopravnosti. Centralistični sistem je preveč ukoreninjen in mnogo je še takih, ki nečejo priznati, da so Slovani eden najtrdnjših stebrov Avstrije. Zato se nam je pred vsem zanašati na svojo delavnost in vstrajnost! Potem je g. Herman povzel besedo in rekel: posebnega političnega načrta snovati nam ni treba. Vsaj ga uže imamo. Ime mu je: boj zoper nesrečni centralistični sistem, ki žali pravice sv. Cerkvi, deželam in narodom, ter nam nalaga bremena, kojih dolgo več ne moremo ladati, in vse nas strmoglavi v grozno moralično pa tudi gmotno nesrečo, propad in revščino! Zoper ta sistem se bojujemo uže 18 let. Sedaj smo zmagi zato bliže došli, ker nas vsestranska sila podpira! Prebivalstvo od lažiliberalizma zapeljano sprevida čedalje bolj potrebo spremembe in torej je upati, da bo novi državni zbor dobil precej drugačijše lice od prejšnjega. Celó brez upanja, da bo boljše, nismo več! G. dr. Dominkuš je potem tudi rekel, da nam ni treba sestavljati političnega črteža ali programa pač pa moramo razglasiti volilen oklic, v katerem se pozivljamo na naša svarjenja pred volitvami l. 1873 in na nesrečne nasledke, na stisko in silo, v kateri sedaj smo, ker se je obče slabo takrat bilo volilo v Avstriji. On nasvetuje, naj se za vodstvo volitev in za izdanje volilnega oklica sestavi centralni volilni odbor v Mariboru, ki bo kot odbornike imel vse sedanje deželne in državne poslance in 7 mariborskih narodnjakov. Ta nasvet bil je sprejet. G. dr. Gregorčec je za njim povdarjal važnost volitve v mariborskem volilnem okraju. Da bo v Celju in Ptuju narodni kandidat brez posebnih težav zmagal, to je precej gotovo. Ali v Mariboru nas čaka poslednja borba zoper znane Seidla. Da bo ta propal, na to kaže marsikaj, čeravno je volilni okraj pri državnih drugač, nego pri deželnih volitvah, Odpade namreč dobro

narodni okraj št. lenartski in šoštanjski, a pristopi konjiški, slov. graški in mahrenberški. Enkrat je l. 1873 Seidl zmagal zoper g. Pajka z večino samo 15 glasov; Seidl je dobil 149 glasov, g. Pajk 134. To ni veliko, ako pomislimo, da je vlada stala na Seidlovi strani. V 6 letih se je veliko spremenilo Slovincem na korist. Predlanskim smo vrgli Wretzelna, lani Seidla s c. k. okrajnim glavarjem vred, in letos je uradnikom od ministerstva zabranjeno za Seidlovo stranko več storiti, kakor postava dopušča. Zmaga narodna je tedaj tukaj tudi gotova, če se le postavi dober — kandidat. Priljudil je tem besedam še č. g. Jož. Žičkar rekoč, da tudi v konjiškem okraju smo pri volitvah na boljšem, ker Konjičani iz trga ne volijo takrat s kmeti, ampak z mestjani v Celju. Dalje se je živahno razgovarjalo še o uredbi volitvene borbe. Govorili so gg. dr. Kačič, poslanec Kukovec, Ernest Širca, dr. Šuc itd. Obveljalo je naposled, da se prepušča centralnemu odboru, naj se obrne do posameznih rodoljubov zaradi postavljanja odborov po sodnijskih okrajih, zlasti pa ondi, kder se bo vršila volitev!

Potem je šlo za imenovanje kandidatov, to pa za kmetske volilne okraje Celje, Ptuj, Maribor. Nekateri so mislili, naj se prej skličejo volilni shodi za omenjene okraje. Ali navzoči deželni poslanci so izrekli, da je čas prekratek in da, kolikor oni poznajo misli ljudstva, bi nastalo nekako začudenje in sum, da se morebiti nismo zjediniili, ako bi se dnes razšli brez pravega uspeha. Sploh pa sta kandidata za Celje in Ptuj uže mnogič naglašena in treba je porazumiti se le še gledé mariborskega volilnega okraja. Bil je sprejet nasvet g. dr. Kavčiča: kandidatje se imenujejo dnes, a centralni odbor jih slovenskim volilcem v volilnem oklicu priporoči!

Za celjski-breški okraj reče g. Ivan Žuža iz Celja, da tam nikdo na drugega ne misli, kakor na svojega dosedanjega poslanca g. dr. Vošnjaka. Temu pritrudi g. E. Širca iz Griž, celjski kaplan č. g. Žičkar. Predsednik dr. Radaj prebere telegrame iz Skalske doline, iz Brežic, pisma iz Savinjske doline, ki so vsa za kandidaturo g. dr. Vošnjaka. G. dr. Gregorčec je, pooblaščen od preč. g. kanonika Žuže v Laškem, izpovedal željo tega preblagega rodoljuba, naj g. dr. Vošnjak zopet kandidira. Na to bila je njegova kandidatura z živio-klici enoglasno sprejeta. G. dr. Vošnjak se je ginjen zahvalil za izkazano mu zaupanje in je pripravljen poslanstvo prevzeti in se truditi za blagor naroda, kolikor in dokler mu bodo njegove moči dopuščale. Jednako lahko bilo je gledé kandidature za ptujsko-rogački okraj. Deželni poslanec g. Ivan Kukovec iz Ljutomera je v daljnem jako spretne slovenskem govoru razložil, da se čuje le samo jeden glas, naj ostane še za naprej skušeni, mnogozaslužni, bistroumni in zgovorni g. Herman posla-

nec tega okraja, naj on, ki se je boril največ časa v nam in naše reči nemilih dnevih, nas zastopa tudi sedaj, ko se bliža prevrat do boljše bodočnosti! Celi zbor je z veselimi živio-klici pritril. G. Herman se je zahvalil in djal, da rad prevzame poslanstvo, ako mu je volilci zopet izročijo. V ta namen bo sklical volilne shode po posameznih okrajih še pred volitvami!

Daljši razgor bil je o kandidatu, ki ima v mariborskem velikem okraju podreti slednjo nemčursko kandidaturo na štajerski slovenski zemlji ter spodrinoti Seidla ali njegovega namestnika. Sklenolo se je postaviti kandidata odločno-slovenskega. To smo dolžni vrlim dosedanjim narodnim volilcem, ki so v teh okrajih po velikih žrtvah in trdnem delovanju zmagali lani in predlanskim. Imenovala so se razna imena. Ali vsak izmed navzočih se je branil. Razložno ponudbo imeli smo le eno, in to je zbranim naznanil g. dr. Radaj rekoč: „imam čast naznaniti, da v tem okraju želi kandidirati g. dvorni svetovalec baron Goedel-Lannoy (Lanoa), rojen Slovenec blizu Maribora, obče čislan in uže od nekaj pripravljen vselej delovati v prid Slovincem.“ G. dr. Gregorčec prebere iz pisma preč. g. dr. Ulage, nadžupnika konjiškega, semkaj spadajoče vrstice: „naš kandidat, torej tudi g. baron Goedel, mora odločno izjaviti, da bo glasoval v vsem, kakor naš g. dr. Vošnjak. Pri teh volitvah gre ravno zato, da dobi grof Hohenwart sape s večjim številom konservativnih poslancev. Tu ni potem nič premissljevati. Stremajer pa mora iti.“ Na željo zborovo povabita gg. dr. Vošnjak in dr. Gregorčec gospoda barona Gūdelna, kateri se slučajno v Mariboru mudi, naj pridi pred zbrane narodne moževe. G. baron pride kmalu potem. Veličastna vseskozi prijazna in lepa njegova oseba je vidno storila ugoden utis na navzoče. Od g. dr. Radaja predstavljen začne govoriti lepo slovenski, katerega jezika je, kakor tudi hrvatskega, do dobra zmožen. Rekel je: „v posebno srečo in čast si štejem, da zamorem ondi kandidirati, kder sem bil rojen. Jaz sem rodom Slovenec in sem, čeravno dolga leta od domovine v tujih krajih bivajoč, vselej srcem ostal Slovenec in tudi ostanem. Nekoliko sem se slovensčini odvadil pa mislim, da se zopet privadim. Programa razlagati sedaj natančno ne morem, ker ste me naglo pozvali. Mislim pa, da dovolj izrečem, ako povem, da sem si zaveden dolžnostij poslanca, ki zastopa kmete, Slovence, in torej rečem, da bodem kot izvoljeni poslanec vselej glasoval, kakor vaši slovenski poslanci gg. dr. Vošnjak, g. Herman, grof Hohenwart Dalje govoriti ni mogel, ker mu je bila beseda pretrgana z živahnimi živio-klici. Bil je enoglasno postavljen za narodnega slovenskega kandidata v kmetskih okrajih: mariborskem, slov. bistrškem, konjiškem, slov. graškem in mahrenberškem. Med onimi, ki so tej kandidaturi naposled živahno pritrjevali, moramo omeniti posebno g. dr. Šuca,

deželnega poslanca, ki je obljubil na vso moč podpirati jo in pomagati k najsijajnejši zmagi!

Konečno bil je še razgovor zaradi mestnih skupin Celje in Maribor. Tukaj se je sklenolo vsakako uplivati, vendar imena kandidatov in udeleževanje narodne stranke razglasi centralni volilni odbor ob primernem času v slovenskih novinah. Potem se je izvolil centralni odbor. Razišli smo se v veselej nadi, da bomo Slovenci dne 2. julija v kmetskih skupinah povsod sijajno zmagali, ako stori vsak svojo dolžnost, pa tudi 4. julija utegnemo nasprotnikom v mestih narediti nepričakovanih preglavic, vsaj najhujšim sovražnikom zamoremo pomagati, da — propadejo! Urejeni tedaj smo, hajd na delo!

Volitvenske zadeve.

II. Sedaj se izdelujejo imeniki volilcev v kmetskih srenjah. Kaj je tukaj storiti, to je bilo zadnjič rečeno. Če pa kdo potrebuje sveta ali morebiti pomoči zoper postopanje župana ali uradnikov, ki se mu ne zdi postavno, naj to naznani predsedniku centralnega vobilnega odbora v Mariboru g. dr. Radaju. Opozorujemo posebno na to, da je število volilnih mož pri teh volitvah večje, nego drugokrat. Na vsakih 500 volilcev pride 1 volilen mož, če je pa 501, 510 itd. 599 volilcev, tedaj pa 2. Računilo se bo po številjenju, ki se je l. 1869 vršilo. Zato bo večjidel to vse tako, kakor pri volitvah l. 1873. Ker je zastran narodne zmage v volilnem okraju mariborskem itd. nam treba največ opaznosti, skrbi in dela, zato objavimo število volilnih mož, kakor je bilo takrat razvrsteno! Izvoljen pa zamore biti le, ki v srenji **res stanuje**; tedaj se tržani in mestjani ne morejo dati voliti v kmetskih srenjah. To je nam jako ugodno! Mestjan voli v mestu!

a) okraj Maribor; občina Vrhovdol 2, Brundorf 4, Dobrenja 2, Sv. Egidij 3, Bistrica pri Falu 1, Bistrica pri Lembahu 1, Frajham 2, Kamca 2, Sv. Jur 3, Gorica 1, Gradiška 1, Grušova 2, Jarenina 1, Sv. Jakob 6, Jelovec 1, Ješence 1, Janžovska gora 2, Kaniža 1, Karčovina 2, Gornje Hočeje 1, Dolnje Hočeje 1, Račje 2, Križanska 3, Komen 2, Sv. Kunigund 3, Leitersberg 4, Limbuž 1, Digoše 1, Lobnica 2, Loka 2, Sv. Lovrenc 4, Sv. Marjeta 2, Sv. Marjeta na dravskem polji 2, Ruše 2, Sv. Martin 1, Morje 1, Sv. Miklavž 1, Orešje 2, Pohorsko 1, Pesnica 2, Sv. Peter 4, Pekre 1, Pivola 1, Plač 1, Poberš 2, Podova 1, Poličkaves 1, Ranče 2, Rancenber 1, Rogoza 1, Rosbah 3, Razvanje 2, Radvanje 2, Rotenberg 2, Slivnica 2, Skoke 1, Slemen 2, Spičnik 1, Slatinski dol 1, Gornji Duplek 2, Spodnji Duplek 1, Traguč 1, Vesternica 2, Vosek 1, Vajgen 1, Gornji Boč 2, Svečina 2, Bohova 1, Vukovski dol 1, Vertički vrh 1, Selnica 3, D. pri M. 2, Ceršak 1, Ciglenca 1, Cinzat 2, Cirknica 1, Smolnik 2, Cerkovce 1; tedaj celi okraj s 47440 preb. voli 135 volilnih mož.

b) okraj Slovenska Bistrica; občina Sv. Ana 1, Buhberg 1, Dežno 1, Gornja Bistrica 2, Frajham 1, Gabernik 1, Pekel 1, Hošnica 1, Hrastovec 1, Jelovec 1, Kalše 1, Črešnovce 2, Kolberg 1, Žablek 2, Laporje 1, Gornja Ložnica 1, Spodnja Ložnica 1, Lesičja (?) ves 1, Sv. Martin 2, Modraše 1, Doljna nova ves 1, Verhloga 1, Osel 1, Pečke 1, Brezje 1, Pokošje 1, Poličane 2, Pretrež 1, Gornja Polskava 2, Spodnja Polskava 2, Ritoznoj 1, Šentovec 1, Kovačaves 1, Smerečno 1, Stanosko 1, Statenber 2, Stopno 1, Studenice 1, Tinje 3, Verhole 1, Vojtina 1, Cigonca 1; tedaj celi okraj s 17157 preb. voli 52 volilnih mož.

c) okraj Konjice; občina Ogoška gora 2, Sv. Jernej 2, Brezje 2, Tolsti vrh 2, Loče 3, Konjice (brez trga) 5, Grušovje 2, Kozjak 2, Kot 2, Sv. Jungert 1, Laže 2, Lubnice 2, Oplotnica 5, Padežki vrh 2, Pak 2, Plankenstein 2, Zreče 3, Žiče 2, Skomarje 3, Stranica 2, Tepina 2, Dramlje 4, Verhole 2, Vitajnska ves 1, Bezovica 1, Bezina 1, Brezje 1; tedaj celi okraj z 22029 prebiv. 60 vol. mož.

d) okraj Mahrenberg; občina Sv. Anton 2, Sv. Daniel 2, Gornja Vižinga 2, Brezovo 2, Kortin 2, Janži vrh 3, Mahrenberg (brez trga) 2, Pernica 2, Sv. Primož 2, Sv. Primož na Pohorji 1, Ribnica 3, Remšnik 4, Vozenice (brez trga) 3, Sabota 2, Vuhret 1; tedaj celi okraj s 13351 prebiv. voli 33 volilnih mož.

e) okraj Slovenji Gradec; občina Staritr 2, Golavabuka 2, Sv. Hema 2, Sv. Janž 2, Lehen 3, Sv. Martin 2, Mislinja 4, Sv. Miklavž 2, Otišni vrh 2, Pameče 2, Podgorje 3, Razbor 2, Sjele 1, Sv. Vid 2, Vrhe 2; tedaj celi okraj z 11980 prebiv. voli 33 volilnih mož.

Cela ta skupina ima 111957 prebivalcev in voli 253 volilnih mož.

Gospodarske stvari.

Črni žizek.

M. Črni žizek (Calander granaria) je drobnirivčekar, ki posebno hudo rži, pšenici pa tudi turšici škoduje. Zatosili so ga v naše kraje najprej iz jutrovih dežel. Pri nas se zareja in plodile v žitnicah, nikdar na prostem. Zato se nahaja v žitnih in moknih skladiščih, v mlinih in pekarijah včasih v brezštevilnih množinah. Kuček (keber) je rudečerujav do črnorujav, tipalniki in noge so mu malo svitleje, rijastorujave; dolg je, če se rivček ne prišteva, 3—3 $\frac{1}{2}$ milim. in 1—1 $\frac{1}{2}$ mm. širok. Črvček živi v rži od moke, katero časom do same luščine izje, če zrno ni debelejše ko navadno srednje zrno. V njem tiči po lastnih telesnih izločkih kakor zabit. Ti telesni izločki pa nimajo ravno neprijetnega duha. V onem zrnu, v katero se je jajce vleglo, se izleže tudi črvček in ostane v njem do svoje popolne godnosti, kjer se popne tudi v brezbarvno, tanko bubičo izleže.

Pet do šest tednov od jajčeka počenši se žizek ali kucec prejé skozi zrno blizu prve dni meséca julija. Štirjnajst dni pozneje začne se ta zarod pariti in jajca leči. Samica izvrtá z rivčekom luknjico v žitno zrno in izleže v njo umazano belo jajce, v vsako luknjo le po eno. Iz te zalege se izleže do konca septembra drugi zarod, ki po vremenskih razmerah še nekaj časa v zrnju živi, dokler se za zimsko spanje pripraven čas ne zdi. Ko ta doba pride, poskrijejo se po špranjah, pod deskami, v prsti na škednjih in drugod, kjer se pred mrazom varne vedó. Prihodnja spomlad vzbudi zopet živalice, zbirajo se na gorkih, solnčnih mestih, in zopet se začnó ploditi in jajca leči, kakor se je pri prejšnjem zarodu povedalo. Ker se te živalice tako naglo godnjajo, se da lahko misliti, da se v bolj južnih toplejših krajih trije zarodi na leto lahko izrodijo in da je vsaki zarod, če ga kaj ne moti, močnejši in številnejši od prejšnjega. Misli se, da ena sama samica po 150 in več jajčkov na enkrat izleči more. Zdi se tudi, da teh ne izleže vseh zaporedoma na enkrat, ampak še le v preteku več tednov. Toliko pa je le predobro znano, da žitni žizek tam, kjer se je enkrat prikazal in prav zaredil, silno veliko škode napravi in po silno močni množitvi, če se ga ne ubraniš, vedno večó škodo nareja. Omeniti je še tudi treba, da ima žizek toploto zelo rad, toraj da na južni solnčni strani žitnic najbolj prospéva. Tudi so mu zaduhli neprezračni kraji bolj priljubljeni od čistih in zračnih. Najprej napade žito, ki se je že zaduhlo ali nekaj vlažno v škedenj spravilo. Na dalje so mu prostori, ki so stari, kotoviti, z deskami obiti, zato posebno priljubljeni, ker se v njih po zimi lahko poskrije. Rad se drži svoje glihe, to je živi družno v celih tropah in če je toplo, giblje se prav živahno sem ter tje. Letati ga ne boš lahko videl. Žitni kupi, v katerih je mnogo žizkov, kažejo neko povišano toploto v sebi, tako da jo z roko, če jo v kup vtakneš, lahko razločiš.

Iz vsega, kar je bilo dozdej povedano, so pa tudi pomočki zoper tega žitnega škodljivca lahko najti. Pred vsem morajo žitnice biti prezračne in vedno čiste in snažne. Vse špranje in razpoke se morajo kolikor mogoče skrbno zamazati. Če se je treba proti črvu in bubi braniti, ne ostaja boljšega sredstva, ko žito v krušni peči močno segreti, če ga ni moč koj zmlati in pospeči. Kajti črv in buba v zaprtem zrnju skrta se ne dasta drugače zatreti, ko z gorkoto. Najboljše menda bode žizkov kolikor mogoče največ poloviti in sicer za pravega časa. Pravi čas je gotovo tisti, ko samice še niso jajčkov izlegle, to je toraj brž spomladi, ko iz svojih skrivališč na beli dan izlezejo in se na toplih mestih zbirajo. Drugokrat pa v začetku julija, ko pride drugi zarod in sicer v večem številu, ko njegovi roditelji, na svitlo, in slednjic v začetku septembra, ko se zadnji zarod, kateri potem skozi zimo prespava, se izlegati začne. Ko so se žizki, ki so silno trdnega življenja, v žit-

nih kupih naselili, morajo se izrešétati. Našlo se je tudi, da se prav radi pod subimi cunjami zbirajo. Take se jim morajo na mestih položiti, na ktera radi zahajajo in se tam zbirajo. Najrajši grejo na toplo, toraj na bolj solnčno stran žitnice. Tukaj se jim morajo torej suhe cunje položiti in ko se jih je pod njimi nabralo, se morajo skrbno pobrati in poloviti in potem jih je treba ali pomučkati ali s toplo vodo popariti ali sploh sežgati. Brž v spomladi in tudi jeseni, ko so mrzli dnevi žizkom neprijetni, in se morejo na mesta zvabiti, ktera se umetno segrejejo, n. pr. segreto opeko, gorkim peskom, z vročimi slivnimi peškami. Vsakokratni taki izvirek se pokrije in zavije suhimi cunjami in ko se jih v cunjah precej nabere, se pokončajo, kakor najbolj kaže.

Svarilo zastran nezanesljivih zavarovalnic proti toči. Dobrote zavarovanja sprevidajo ljudje čedalje bolj. Celó na kmetih začeli so pogosto zavarovati se, to pa ne samo proti ognju, ampak tudi proti toči. To je hvalevredno. Kmetski človek si tako zagotovi dohodek iz svojih pridelkov in po tem takem svoj in svoje rodbine obstanek. Tem bolj je pa obžalovati, da ljudje pogosto v polnej nevednosti razmer in lahkomišljeno zavarovalne pogodbe podpisavajo, ker jezičnim kričačem prehitro verujejo in se zapeljati dajo k zavarovalnicam, ki nimajo nobenega porošstva za to, da bodo res zamogle svojo dolžnost storiti in škodo po ognju ali toči poplačati. To se reče nevednost ljudi porabljeni v to, da se od njih denarjev polovi, ne pa da bi se jim v nesreči res pomagalo. Nekatere zavarovalnice so take, da škode nikakor popolnem, ali še niti do pol izplačati ne morejo. Ena izmed takih je: „prva ogerska zavarovalna družba proti toči. (Erste ungarische Hagelversicherungs - Gesellschaft.) Ta razpošilja svoje opravilnike ali agente po deželi, hvali sebe po vesnicah s tiskanimi pozivi ali plakati ter vabi ljudi na zavarovanje proti toči. Uže lani smo slišali pritoževanja zoper postopanje ove zavarovalnice, oziroma jenih agentov, pri nas na Štajerskem. Naznanili smo nja državnemu pravdniku pa do sedaj nismo izvedeli, ali in kaj se je zgodilo. Nedavno smo dobili celo zanesljiva poročila, ki svedočijo, da gori imenovana ogerska zavarovalnica ne zasluži nobenega zaupanja. Ona ima svoj sedež v Požunu (Pressburg) pa njej je ondi prepovedano zavarovancev nabirati. Sodnijske preiskave so baje pokazale, da ves gotovi denar, kojega od zavarovancev kot premije dobijo, pobirajo ustanovitelji družbini, v zavarovalnično blagajnico pa le svoje lastne menjice brezvrednostne zalagajo. S čim hoče taka družba škode izplačevati? Taka družba ne more zavarovancem pomagati in se nje naj vsak varuje, kdor neče svojega denarja nalašč zavreči. Centralni odbor štajerske kmetijske družbe je vse to uže naznanil ces. kralj. namestniji, c. k. državnemu pravdnístvu in dežel-

nemu odboru v Gradcu in svari in opominja zlasti kmetske ljudi, naj se varujejo omenjene „prve ogerske zavarovalne družbe proti toči“.

Baron Waschington, Fr. Müller,
predsednik, tajnik.

Sejmovi na Štajerskem. 8. junija sv. Trojica v Slov. goricah, sv. Marjeta na Dravsk. polju; 9. junija sv. Jurij celj. okraja, sv. Marko lašk. okraj. št. Martin pri Slov. Gradcu, Pilštanj, Radgona, Strass; 10. jun. sv. Primuž celjsk. okraj. Reichenburg, 13. jun. sv. Andraš v Slov. goricah, Kozje, Loče, Gleinstetten, Gradec, sv. Janž pri Dolj. Drauburgu, Brežice, Zreče, Rogatec, Žave, Žigerski breg.

Sejmovi na Koroškem. 14. jun. Zgor. Drauburg, 15. jun. Wolfsberg.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dr. Duhač — Seidl — baron Goedel.) Kar je znani Seidl za kmete, to je dr. Duhač za mestjane. Obadva bila sta v državnem zboru in obadva hočeta zopet voljena biti. Vendar sedaj njuno delovanje ne ugaja premnogim volilcem. Zoper dr. Duhača utegne se več kandidatov oglasiti n. pr. gospod Marko, baron Rast, Kada v Ormožu. Slovenci bodemo ravnali, kakor bo najboljšo kazalo. — V soboto 31. maja imeli so nemškutarji zbor v Mariboru. Bili so nenavadno iznemirjeni, ko so izvedeli, da smo Slovenci postavili g. barona Goedela za kandidata. Prej so mislili, da postavimo enega izmed gospodov: dr. Radaj, dr. Dominkuš, dr. Srnee, ter so začeli agitirati zoper „dohtarje“. No tukaj smo jih speljali na led! Na to so postavili svojega kandidata namreč: „znanega Seidla“. To smo vsi pričakovali. Dobomo torej zopet boj „zoper Seidla“. Da bo zmaga naša, a ne Seidlova, to se tudi temu že močno dozdeva. Kajti zbranim je potem, ko so ga za kandidata proglasili, djal: „zmagali tokrat bržčas ne bodemo, verjetno je, da propademo, kakor lani. Vendar udati se nečemo in jaz bodem našo zastavo visoko držal in nosil „unsere Fahne hoch halten und tragen“. Naj jo nosi, mi pa bodemo skrbeli, da nje ne prinese v državni zbor, ter izvolili slovenskega kandidata g. barona H. Ladislava Goedel-Lannoy-ja. Ta gospod je naš rojak, celej domovini na veliko čast, kar svedočijo sledeče črtice. Slavni mož se ni rodil kot baron, ampak si je ta častni naslov z velikim trudom zaslužil tako, kakor njegov brat, Šmarjanski grajščak baron Rudolf Goedel. Študiral je gimnazijo v Mariboru, filozofijo v Gradcu, pravo na Dunaju in Padovi, kder je postal doktor prava. Prvo službo cesarsko je dobil pri sodnji v Trstu, potem je bil okrajni sodnik v Koprnu na Primorskem in je ondi začel prvi uradovati — slovenski. Poznej je prišel kot tajnik višje sodnije na Dunaj, kot finančni svetovalec v Trst, Pešt, Požun in Benetke. L. 1866 si ga je nadvojvoda

Albreht, slavni zmagovalec pri Custozzi, izvolil za glavnega civilnega komisarja. Kot tak je bil pri bitki navzoč, je izvrstno skrbel za vojake, ranjene, cesarske kase rešil pred sovražnikom in tako veliko milijonov srebra državi ohranil, da smo imeli potem s čim izplačati Prajzom 30 milijonov tolarjev. Za te zasluge je dobil križec reda sv. Leopolda, naslov dvornega svetovalca in službo finančnega prokuratorja na Dunaju. Kmalu potem je cesarju v privatnej pravdi ohranil veliko grajščino in za to so mu podelili naslov barona! L. 1873 smo ga hotli postaviti za kandidata namesto g. Pajka. Ali kandidate ni sprejel rekoč: „škoda za vsakega moža, ki se sedaj ukvarja s tem sistemom; ta se mora zdelati sam“. Zdelal se je in sedaj je g. baron nam sam voljo izrekel, da rad kandidira pri nas. Slovenci smo ga dne 29. maja z živio-klici proglasili za svojega kandidata in upamo tudi z njim sijajno zmagati. Prihodnjič razložimo še, kako se je g. baron za nas Slovence, posebno za kmete na Štajerskem, uže večkrat uspešno potegnil.

Iz Celja. (Grozno zločinstvo) je prišlo 25. maja na dan. Nadzornik mestnega gozda na Pečevniku gre mimo nekega drevesa blizu Svetine, že v Teharski občini, ter se na-nj nasloni, toda sicer močno drevo zaziblje in prevrne. To se možu zdi čudno, gleda okrog drevesa in glej: iz zemlje moli človeška noga. Začne razkapati in zadene ob človeško truplo. Tu je ležal s popolnoma razbito glavo 52 let stari Jurij Rataj po domače Jelen, posestnik na Pečevniku, ki se je k hiši pred nekerimi leti priženil, kar je pa njegovega pasterka 33 let starega Jakoba hudo jezilo. Ženo se je ranjki Jurij tudi vedno prepiral, in tako je leta svojega sina Jakoba šuntala, naj očma v stran spravi. To se je tudi zgodilo. Že lanjsko jesen je starega Jurija zmanjkalo. Žena je djala: najbrž je šel v Bosno. Zdaj je vse razkrito: pasterk kakor tudi žena ranjkega sta obstala svojo hudobijo. S kijem je nočloveški Jakob svojemu očmu glavo in prsi popolnoma stolkel in zdrobil, potem ga v zemljo zakopal ter na grob 3 drevesa vsadil. — Obadva: pasterk in žena ranjkega Jurija sta v zaporu ter pričakujeta zaslužene kazni.

Iz Radgonske okolice. (Utopljenec — zvi-jač.) Nekateri učenci so 19. maja po šoli šli mimo 3 metre globoke mlake, ko jim misel v glavo šine v njej skopati se. Med njimi bil je tudi 12letni Franc Kindel, viničarski sin iz Zbigovec. V mlaki je plaval štor in fantič stopi nanj, štor se prevrže, otrok padne v vodo in premine v njej. Še enkrat pomoli glavo in roko iz vode pa nihče ni mogel pomagati, ker so tovarši plahi zbežali in nikogar ne na pomoč pozvali! Bodi ta žalostni prigodek vsem v svarilo! — Imamo tukaj čudnega strica, ki je nekež ženi 60 fl. iz hranilnice vzdignil. Ženo je bil najprej poprosil, naj mu posodi 30 fl. Ona gre v hranilnico in mu jih izroči. V kratkih dnevih potem prinese mož denarje nazaj, kakor je bil

obljubil. Reče njej: tu sem vam prinesel denarje pa če nje hočete zopet v hranilnico položiti, vam jaz lahko to storim, ker sem ravno na poti v mesto. Žena nič hudega ne misli in privoli. On vzame bukvice, gre v hranilnico in vzdigne še ostalih 30 fl. Žena pa bo težko kedaj svoj denar zopet dobila, ker ima mož uže zastavljeno vse, kar se ravno kože ne drži!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najmočnejši steber Slovanom pa tudi sv. katoliškej Cerkvi sovražne liberalno-nemške stranke se je podrl, bivši minister dr. Karel Giskra (ponemčeni Slovan Iskra) je umrl. To je hud udarec liberalcem ravno sedaj, ko so zaradi volitev v precejšnjih stiskah. Mož, bornega usnjarja sin, je se obogatel, a Bog mu ni dal bogastva dolgo uživati. Umril je še ne 60 let star. Volilno gibanje postaje čedalje živahnejše. Liberalci se precej hudujejo, ker jih vlada ne podpira, kakor poprej. Mnogi izmed njihovih dosedanjih poslancev bodo gotovo djani v politični „penzijen“. Pri nas bržej ko ne tudi znani Seidl. Zoper dr. Forreggerja v mestnej skupini Celje oglasilo se bo več kandidatov. Na Koroškem bodo volitve 5. julija; Kranjci pa volijo uže 24. junija in je res skrajni čas, da dovršijo priprave za volilno borbo tako, da bo zmaga zagotovljena. Goričani in Primorci imajo volitevski den 29. jun. Stajerci pa 2. jul. Do 12. julija je volitev povsod skončana. Volilni oklice štajerskih Slovencev izide prihodnji teden. Čudno je to, da liberalci, zlasti štajerski, še vedno kovajo na volilnem načrtu, s katerim bi pred volilce stopili, 8. jun. ga hočejo v Gradcu dokovati. Med tem je pa minister Stremajer v Lipnici sladko govoril volilcem na sree, tako da zopet vsi za njega koprniyo! — Proti Italiji moramo vedno bolj oprezni biti, ker čedalje bolj poželjujejo po Trstu in Tridentinskem, ob enem sili to našo vlado ozirati se na Slovence in te kot živ jez zoper lahonsko grabežljivost postaviti. To je menda tudi uzrok, zakaj je uradnikom ukazala Slovence pri volitvah ne nasprotovati. — General Schönfeld pregleduje s 40 štabnimi oficirji naše meje proti Italiji od morja dalje kraj Soče do Koroškega. Mesenca maja imenovanih bilo je 1529 novih višjih in nižjih oficirjev. Vice-admiral Bourignon je umrl v Pulju. — Na Dunaju je zboroval VII. splošni zbor učiteljski; zbrani so bili za sletno šolanje in za to, da se učiteljem, ki doženejo „zrelni izpit“, dovoli vojaške dolžnosti zadostovati z enoletnim prostovoljstvom. Na Ogerskem bo državni zbor 12. junija na negotov čas odložen, hrvatski sabor pa 14. jun. v Zagreb sklican. Hrvatje in Magjari se bodo še hudo sprli. Kajti drzni Magjari tirjajo 1½ milijona goldinarjev indirektnega davka (daca), ki ga je hrvatski ban dal v vojaškej krajini pobrati. Kako nesrečna da je bila nagodba, kojo je naš minister s sultanom

sklenil 18. aprila tako, da je ta višji oblastnik Bosne in Hercegovine ne pa naš svitli cesar, to se kaže vedno bolj jasno. Andrassy je hotel katoliške škofije ustanoviti in se začel s papežom pogajati. Ali naenkrat je sultan pri papežu ugovarjal rekoč, da je on višji oblastnik, s katerim ima papež dogovoriti se zastran škofijskih sedežev. Bogate begove je Andrassy hotel obdačiti, a ti so se pri sultanu pritožili in ta jim je prav dal. Imamo torej ondi novih zmešnjav. Novine pravijo, da bo fml. Vescey kmalu dobil povelje marširati iz Višegrada, Foče in Gorazde dalje v Turško proti Novemu-pazarju! Divji Arnauti se bodo bržčas upirali.

Vnanje države. Nemški cesar, stari Viljelm, je zopet padel in si skledico na kolenu poškodil, jegov Bismark pa je uže colnino pozvišal na tuje blago. Tako hoče domovini pomagati, kder je uže tako hudo, da delavci, ne imajoči dela, gladu umirajo. Na Italijanskem meče gora Etna iz sebe pepel in ogenj, lava se je razlila iz nje in pokončala mnogo vinogradov, njiv in vasnic. V gornji Italiji pa je grozna povodenj, mesto in trdnjava Mantova je skoro vsa pod vodo. Stari Garibaldi pa leži blizu Rima na smrt bolen. Ruski car je dal 300 milijonov rubljev posojila razpisati, da se bodo vsi potroški zadnje vojske poplačali. Posojilo se bo v 49 letih plačalo nazaj. V Kijevu so zgrabili vodnike nihilistov, večjidel tuje Nemce, in jih dali takoj ustreliti. Turškega sultana namestnik v bolgarskej Rumeliji Bogorides je prišel v Plovdiv in je od ruskega generala Stolipina prevzel vlado dežele. Hotel je vhajati s turškim fesom na glavi, a tega Bolgari niso trpeli; vhajal je torej razoglav, tudi turške zastave Bolgari niso pustili izobesiti. Turki in Grki se utegnejo zgrabit, ker drug drugemu v dežele vdirajo in ropajo; 400 Albancev pa se je polastilo mesta Armilo blizu Vola. Angležem ne gre nič po sreči proti Zulu-Kafrom. Ti so daleč na okrog vse požgali, Angleži ne morejo naprej, mnogo jih umerje vsled raznih boleznij. Chilenci so hrabri, 2 njihovih lesenih ladjic ste se lotile največje železne oklopnice Peruvijanske; sami ste sicer utonile, ali tudi ponosna oklopnica s kanoni, ki so metali po 300 funtov težke kroglje, je potopljena v globočino morja. Panamaško ožino začeli so prekapati, da bo ondi mogoče z ladjami voziti se naravnost iz Atlantiškega v Veliko morje. Prekop bo podoben Suezkemu!

Za poduk in kratek čas.

Kdo je kriv našim državnim zmešnjavam, večjim dačam, grdemu oduštvu, rastočemu osiromašenju?

Varujte se lažnjivih prerokov ...
na njih sadju jih bodeite spoznali.
Mat. 7, 15. 16.

III. Naj se ne vnoža čestitim bralcem „Slov. Gosp.“ ukvarjati se s sestavki in posebno števil-

kami, koje priobčujemo tu za poduk in kratek čas. Ni boljše priprave za srečne volitve. Številke so neizprosive! Kaj zamore zapravljivost in škodljivost liberalnih nauk in poslancev ljudem bolj jasno pred oči postavita, kakor če se jim pové, da je l. 1863. to je ob začetku liberalne dobe dosti bilo 367 milijonov, da so bili pokriti vsi državni stroški cesarstva (z ogerskimi deželami vred), med tem ko je letos samo za polovico cesarstva (brez ogerskih dežel) treba 416 milijonov in zaradi Bosne še posebič 55 milijonov, torej skupaj grozovenska svota **471.163.650 fl.** To je sad liberalne dobe, to učinek politične modrosti poslancev, kakoršni so Forregger, Duhač, Seidl, Petrič, Nišelwitzer, Dežman itd. Oj kako britko so se lehkomišljeni vilolci ukanili? Vendar, kam so toliko denarjev navesili in kako težko bo kmalu stroške zmanjšati, to kaže letošnji proračun. Iz njega poizvemo, kako grozno so liberalci število javnih služeb, zavodov, naprav itd. pomnožili in še povsod plačo čezmerno povekali.

Pri obravnavi velikega državnega proračuna je navada, da se izvoli poseben finančni odsek poslancev, ki ves račun pregledajo in nasvete finančnega ministra pretresajo in potem eden izmed teh celej zbornici poroča, ter stavi predlog, naj se nasvet sprejme, popravi ali ovrže. Ves proračun ima 18 oddelkov. Prvi je poročal o začetnih petih oddelkih dunajski jud, brbljavi Kuranda, ter se je brez ugovora dovolilo l. za cesarski dvor 4.650.000 fl. (ravno toliko, kakor l. 1872. tu je ostalo pri stari postavi od 28. jun. l. 1872), za cesarsko kabinetno-kancelijo 69669 fl. (ostalih 69.669 fl. plačuje Ogerska). Da se tukaj ni nič ugovarjalo, to je celó prav in dostojno. Svitli cesar potrebujejo velikej Avstriji in cesarskemu veličanstvu primernih dohodkov. Sicer pa cesar sami zase jako malo potrebujejo v primeri do drugih vladarjev in vsi vemo in poznamo njihovo radodarno roko. Noben cesar na svetu ne stori ubogim, nesrečnim, dobrim podvzetjem itd. toliko dobrega, kakor ravno naš. Zopet so na primer Arveškega okraja po zadnji plohi poškodovanim podarili 1000 fl. Ali kar je naravnost grajati in si bralci „Slov. Gosp.“ slobodno zapomnijo, to je predrznost in brezsramežljivost liberalnih poslancev, ker so ravno za krščanskega katoliškega cesarja in jegov dvor v proračunu izvolili v poročevalca juda smradljivca in še takega, kakor je Kuranda! To človeče je l. 1848 bilo med najhujšimi rovarji in puntarji zoper preuzvišeno cesarsko rodbino. Grdun je uredoval novino: „Die Grenzboten“ in pisal: moja največja želja je učakati propad avstrijske države!“ In taka stvar je od liberalcev bila izvoljena, da jim je poročevala, koliko naj avstrijskemu cesarju vsako leto plače dovolijo? Dalje so liberalci za državni zbor dovolili 1.465.000 fl. ki nas je torej v 6 letih stal blizu 9 milijonov. Tudi stavijo uže več let velikansko novo zbornico

na državne stroške, samo letos so za nadaljevanje odmerili 800.000 fl. Liberalnim poslancem se to ne zdi preveč pač pa davkoplačilcem.

Ministerskemu svetu dovolili so potem 850.000 goldinarjev. Tukaj je vračunjenih za „upravno sodišče“ 126.000 fl., za uradne novine 500.000 fl. in 50.000 fl. na prosto razpolaganje! Omenimo, da so gospodje pri upravnem sodišču izredno dobro plačani; predsednik potegne na leto 20.000 fl. Jako žalostne občutke vzbuja nam sledeča proračunova številka, namreč 80 milijonov za „vzajemne potrebe“ t. j. za ministra vnanjih zadev, za avstrijsko-ogersko armado in za stroške vsled zasedenja Bosne in Hercegovine. Tega pa ne rečemo, kakor liberalci upijajo, da je le vojne stroške treba zmanjšati in vsej gospodarstveni nesreči bo pri nas konec in velikim dačam. Tako ne moremo pisati, ker legati nečemo. Zavoljo vojnih potroškov se v 10 letih dače niso skoro nič pomnožili, ker so oni od l. 1868 vedno jednaki ostali — le Uhacijevi potrebni kanoni so se izredno morali dati uliti. Liberalci so toraj morali drugod z denarjem pometati, da so nam davke tako nategnili. Marveč žalostne občutke izvablja nam nesrečna nagodba, katero so liberalni nemški poslanci z ogerskimi l. 1867 sklenoli in lani zopet na 10 let, tedaj do l. 1888., podaljšali tako, da Ogerske dežele doplačujejo samo 30%, mi pa 70%. Magjari komandirajo povsod, mi pa plačujemo, da nam rebra pokajo. Vso kupčijo v Bosno hočejo naše potegniti nam pa še zveze po železnici od Siseka do Novoga ne privoščijo. Celih 9 let bodemo zopet Magjarom stregli, ker so nam liberalni modrijani tako lani sklenoli. Nasledek nesrečnej ovej nagodbi in dualizmu sploh je tudi to, da imamo v cesarstvu zraven redne vojske še dvojno deželno brambo, z dvojnimi ministrom deželske brambe. Magjari imajo svoje nepraktično oblečene in slabo vajene „honvede“, mi pa svoje sicer dobro oblečene in s vsem mogoče po ceni preskrbljene deželne brambovce. Honvedi stanejo na leto grozno veliko denarja, a tudi naši brambovci nas stanejo letos 8.371.000 fl. To je veliko denarjev, silne številke, vendar vse bi nam ne nagajale tako, ako nam nebi bili liberalci v 6 letih potroškov grozno kvišku potisnili pri sledečih oddelkih: za ministerstvo poljedelstva 10 milj. za penzije 14 milijonov, za ministerstvo bogočastja in poduka 16 milijonov, za ministerstvo znotranjih zadev 17 milijonov, za ministerstvo pravice 21 milijonov, za finančno ministerstvo 23 milijonov, za podpore raznim železnicam in podvzetjem 24 milijonov, res strašna svota za razdelitev na stroške davkoplačilcev in naposled za izplačanje letošnjih obrestij za naše od liberalcev grozno pomnožene državne dolgove **118.163.346 fl.** V teh številkah tiči največ liberalnih grehov. Podpore železnicam in državne obresti ali činži nas najbolj težijo. Tukaj je mora, ki nas najbolj tlači, tukaj nova flaka in rabota, katero davkoplačilci krvavimi žuli pripravljenimi denarji vsako leto

plačujemo v papirju, srebru in zadnji čas celó v zlatu.

(Dalje prihodnjič.)

Smešničar 23. Nek človek poslal je naglo po zdravnika. Zdravnik pride in vpraša, kaj da mu je, ali vas glava boli? Bolenik: Ne. Zdravnik: ali vas v trebuhu vije? Bolenik: Ne. Zdravnik: ali vas druge bolečine mučijo? Bolenik: Ne. Zdravnik: kaj pa tedaj? Bolenik: nič druga, kakor jutri je činžni dan, ki bom mogel činž plačati pa nimam denarja, to me boli!

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) so vsled povodnji poškodovanim Arveškega okraja darovali 1000 fl.

(*Častni srenjčan*) imenovan je č. g. J. Žmavec od Kamške srenje pri Mariboru za mnoge njegove zasluge, katere je kot večletni kaplan ondi si pridobil, posebno kot marljiv sadjerejec.

(*Prestavljen*) je č. g. M. Štuhec za provizorja v Muto, č. g. F. Slavič za kaplana k sv. Vrbanu nad Ptujem.

(*Dijaškemu semenišču*) daroval je č. g. J. Zadravec polovnjak vina, č. g. M. Krtina 10 fl.

(*Strela*) udarila je v nedeljo popoldne v 4 osebe gredoče na stezi iz Maribora proti sv. Jožefu. Žena Jožefa Kelbič iz Kamce, je bila k priči mrtva, Marijo Pešornovo iz Studenc in jena 2 otroka je pa samo omamilo.

(*Sv. misijon*) je bil za Konjiško nadžupnijo ob koncu sv. leta od 25. maja do 2. junija. Verniki kmetskega stanu so se v obilnem številu vdeleževali. Vodili so misijon č. očetje Jezusovega reda: Doljak, Lempl in Sajovic, pravi duhovni očetje vernim Slovencem, katerim z nepopisljivim trudom najdražje svetinje: sv. vero in krš. življenje varujejo in krepčajo. Ker ne iščejo blagi apostolski možje človeške hvale, priporočamo le drugim župnijam, naj skušajo doseči neizrekljivo dobroto sv. misijona po omenjenih č. oo. družbe Jezusove.

(*Ptujska čitalnica*) napravi v nedeljo 8. jun. zvečer ob 8. uri jako zanimivo veselico. Čisti dohodek je namenjen „podpirovalnej zalogi slovan-skih vseučiliščnikov v Gradcu“. Uže gledé na blagi namen prosi se za mnogobrojno udeleženje.

(*Popravek.*) Dražba zastran šole v Monšbergu zadnjič v „Slov. Gosp.“ krivo naznanjena vršila se je 2. junija.

(*Solo v Hočah*) pri Mariboru so zaprli zarad hude bolezní difteritis.

(*Belo zastavo*) izobesili so v Cmureku v znamenje, da je tamošnja ječa po 10. letih zopet enkrat prazna.

(*Volilno pravico*) imajo vsi definitivno nameršeni učitelji, tedaj tudi podučitelji.

Listič uredništva: Blage M. S. Sk. vsem ljudem ne more nihče ustreči, sicer pa so le nekateri dobrohotni dopis krivo razumeli, dopisnik ni hotel nikogar razžaliti.

G. v Pesjah se bo porabilo v Cerkvenej prilogi 3. jul. t. l. Drugi častni prihodnjič. G. B. v Apačah na Koroškem lepa hvala, pač res koroški učitelji so brezobzirni ponemčevalci. Po volitvah utegnete pomoči dobiti, le volite dobro!

Loterijske številke:

V Trstu 31. maja 1879: 58, 22, 71, 40, 8.
V Lincu „ „ 78, 68, 73, 85, 56.
Prihodnje srečkanje: 14. junija 1879.

5-6

Dobil sem v službo moža, ki je znan kot izvrsten pri-rezác moških oblačil. Zato nikakor ne dvomim, da bodo moji sedanjí gospodje prejemiški pa tudi prihodnji prav zadovoljni.

ANTON SCHEITL,
Gosposka ulica v Mariboru.

Za spomladni in poletni čas
priporočam svojo
dobro odbrano zalogo volnatih in novoroščenih blaga
za obleko gospodom in fantom.

Barve za oljnate firneže

jako fino zribane, oljnate firneže, laneno olje, trpentinovec, lake železne, kopalove, damarjeve; vsakovrstne suhe barve, bronzo, zlato v listkih, srebro, čopiče, sploh vse, kar potrebuje lakirar, malar biš itd. Robo prodavam na veliko pa tudi na drobno po jako znižanej ceni.

H. BILLERBEK.

Štacuna in zaloga:
v Mariboru, v gosposkej ulici „pri psovi“.

Cenilnike dopošiljam franko in zapstovj, zunanja naročila izvršujem proti poštnemu povzetju vestno in točno.

5-6